

Profesor Michael Kasha (1920-2013)

Profesor Michael Kasha (1920-2013) stopień naukowy doktora uzyskał w 1945 roku na Uniwersytecie Kalifornijskim w Berkeley (USA), przygotowując dysertację pod kierunkiem znanego fizykochemika Gilberta N. Lewisa. Odbył następnie staż naukowy u noblisty, Roberta Mullikena. W 1951 roku związał się z Uniwersytetem Stanowym w Tallahassee na Florydzie (USA), na którym pracował do przejścia na emeryturę. W 1960 roku założył w macierzystej uczelni Instytut Biofizyki Molekularnej, z którym był związany przez cały okres aktywności badawczej.

Osiągnięcia naukowe profesora Michaela Kasha w dziedzinie fotochemii, spektroskopii molekularnej oraz biofizyki zyskały światowy rozgłos. Jego badania wniosły nieprzemijający wkład w poznanie natury elektronowej stanów metastabilnych pojawiających się w związkach organicznych i barwnikach. Był autorem reguł określających stany elektronowe, z których może zachodzić emisja promieniowania (reguły Kasha I i II). Zaproponował oryginalną metodę klasyfikacji stanów elektronowych w cząsteczkach związków organicznych (w literaturze spektroskopowej znana jako zapis według Kasha). Był autorem zasad opisu przeskoaku protonu w stanie elektronowo-wzbudzonym między różnymi heteroatomami cząsteczki.

Profesor Michael Kasha był autorem kilkuset publikacji naukowych i innych opracowań będących efektem jego wielostronnych zainteresowań. Napisał książkę pod tytułem „Fauna Florydy”, był autorem wielu esejów i wspomnień ze współpracy ze znakomitymi uczonymi (Gilbertem Lewisem) i noblistami (Robertem Mullikenem, Jamesem Franckiem i Albertem Szent-Györgyi). Napisał wiele opracowań muzycznych oraz był autorem patentu dotyczącego budowy gitary. Wyhodował nowe gatunki kwiatów.

Profesor Michael Kasha wszechstronnie wspierał współpracę z naukowcami z Instytutu Fizyki Doświadczalnej Uniwersytetu Gdańskiego (UG). Wiele osób z UG odbyło staże naukowe lub prowadziło badania w jego laboratoriach. Wspomagał finansowo wymianę naukową poprzez zakup sprzętu, odczynników i literatury naukowej. Ufundował liczne stypendia umożliwiające naukowcom z Polski pobyt w utworzonym przez niego instytucie.

Z inicjatywą nadania godności doktora honoris causa wystąpił Instytut Fizyki Doświadczalnej UG wspólnie z Instytutem Chemii UG (uchwała Rady Instytutu Chemii w tej sprawie została podjęta w dniu 30 sierpnia 1991 roku). Recenzentami w postępowaniu o nadanie tytułu byli profesorowie: Alfons Kawski, Józef Kwiatkowski, Stefan Paszyc i Jerzy Szychliński. Promotorem przewodu został profesor Józef Heldt. „Za pionierskie osiągnięcia na polu chemii fizycznej, w szczególności w elektronowej spektroskopii molekularnej oraz za wkład we współpracę z Uniwersytetem Gdańskim”, Senat UG nadał profesorowi Michaelowi Kasha godność doktora honoris causa uchwałą z dnia 24 października 1991 roku. Uroczysta ceremonia wręczenia dyplomu miała miejsce 24 września 1992 roku.

Profesora łączyły z Gdańskiem więzy sentymentalne. W Gdańsku urodziła się jego żona Lilli Kohn. Sam Profesor przyznawał się do łemkowskich korzeni.